

“Svijet po mom”

Katalog slika

“Svijet po mom”

Prikazane slike su nastale u periodu moje edukacije za profesionalnu slikaricu po programu Milan Art Institute. Usporedno s time idem na individualnu psihoterapiju na kojoj prorađujem teške trenutke mog života.

Zato je ova, moja prva umjetnička serija povezana s događajima iz moje prošlosti. Ona ima vidljivih “grešaka”, izgleda sirovo, ranjivo, ponekad i dječje, ali upravo to je čini životnom. Jer i ja sam tada bila sirova, ranjiva, a iskreno, ponekad sam se i ponašala kao trogodišnjakinja u tantrumu.

*Zato o ovome često pričam stisnutog grla i otvorena srca.
Zato jer sam ranjiva kad pokazujem ove slike.*

I upravo zato i znam da ćeš se povezati s njima.

Dobrodošli u priču
o tome
kako stvaram
"svijet po mom"

...o tome kako sam godinama dopuštala
drugima da definiraju
što je najbolje za mene.

Sad preuzimam stvari u svoje ruke.

Vida Strasser

Dobar dio života sam provela u borbi.

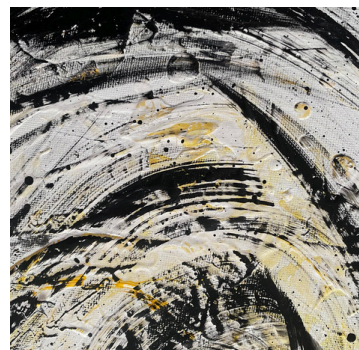
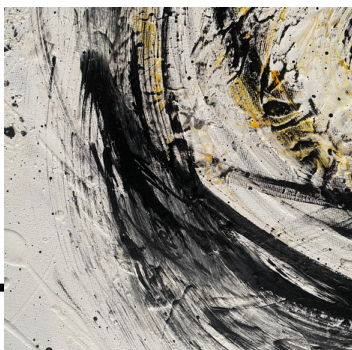
Borbi za uspjeh, za prihvaćanje, za sigurnost.

Postigla sam sve što mi je društvo govorilo da će mi donjeti zadovoljstvo.

Doktorat, nagrade, priznanja, stabilan posao, dobre odnose s ljudima, stabilnu vezu...

... većinom sam se uvjeravala da trebam biti zadovoljna, ponosna na postignuto, da je to ono što sam htjela, da trebam biti zahvalna s time što imam i ne tražiti "kruha preko pogāče".

Ponekad sam u to i povjerovala.

Vječni vrtlog, 225 eur

akril na platnu, 50x70 cm.

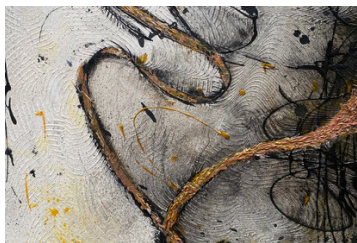

U biti svo to vrijeme sam znala da živim život satkan prema tuđim očekivanjima, u nadi da će to biti dovoljno da budem sigurna, voljena, prihvaćena.

Sigurnost sam ostvarila, zadovoljstvo je već zahtjevalo veću borbu.

Zato mi je i citat "kad bi imala svijet po mom, sve bi bilo kako nije i ništa bi bilo kako je" (L.Carroll) i bio toliko bolan, jer mi je sav taj moj trud djelovao beskorisno.

*I kako biti tu za sebe i imati energije za toliko velike izmjene, posebno kada me ONI više trebaju?!
Kako mogu biti tako sebična? Narcisoidna?!
Razmažena?!*

Svijet po mom, 450 eur

miješana tehnika, akril, ugljen i ulje na platnu,
2023. godina, 70x100 cm, masa 950 g.

*Tko su to "oni"? Ufff, krenimo redom...
Do šeste godine sam proživjela smrt najdražeg
djeda, pradjeda i rastavu roditelja.*

*Slijedio je požar u kojem mi je opečen veći dio
lica, pa selidba u kojoj sam naučila što stvarno
znači odbačenost, usamljenost i nepripadanje.*

*Naučila sam da ne mogu vjerovati ljudima niti
računati na njihovu pomoć i prije nego sam
navršila 10 godina.*

Čovjek u izmaglici, 225 eur

miješana tehnika, kolaž, akril, pastela, ugljen na
platnu, 2023. godina, 50x70 cm, masa 1150 g.

Portret života mog, 125 eur

miješana tehnika, akril i ulje na platnu, 40x50 cm, masa 450 g.

*Druga selidba je bila kod prabake zbog
koje mi počinje faliti ona usamljenost,
bježim u učenje i posljedično briljiram s
ocjenama – konačno sam našla "easy fix"
za prikupljanje validacije.*

*Pokazivala sam uspjehe, a gutala bijes,
strah, nemoć i tugu. Morala sam biti jaka,
u strahu da ću se raspasti ako zagrebem
ispod površine. Bila sam u pravu.*

Jer ispod moje površine rasli su tumori.

Sa 17 sam operirala dermoide, dovoljno opasne da se moj doktor nakon te operacije slikao po novinama, govoreći da je s mojih jajnika maknuo tumor veličine dječje glave i time "djevojčici očuvao mogućnost majčinstva".

U to doba sam istovremeno bila zabrinuta što bi mogla umrijeti, ali sretna što barem nisam trudna pa nisam s time "osramotila obitelj".

Imala sam još 4 naknadne operacije u slijedećih 15 godina.

Sve su bile tempirane uz neke akademske uspjehe.

Nemam djece.

Mojih 5, 400 eur

miješana tehnika, akril i ulje na papiru,
70x100 cm, masa 450 g.

Dječak, 40 eur

ulje na platnu, 2024. godina heksagonalno platno promjera 25 cm, masa 250 g.

Točnije, nemam svoje djece.

*Ali imam mamine nećake.
Naša treća selidba je bila nazad
u kuću maminih roditelja.*

*Tamo su živjele i moje 2 sestrične i
bratić, koji ne samo da su ostali bez
mame u dobi od 3, 7 i 9 godina, nego
su živjeli u kući s našim dedom koji
nije mogao ni hodati ni govoriti nakon
moždanog, bakom koja je komandirala
svima i s vječno premalo novca, uz
odgoj koji se već tada kosio sa svim
mojim načelima.*

2 curice u tamnoj pećini, 225 eur

50 x 70 cm, 2023. godina, ulje na platnu, masa 200 g.

Sve u meni je vrištalo

"zaštiti ih"!!!

*Nisam znala zaštititi ni sebe, a
kamoli njih, iako sam to
pokušavala.*

On i orhideja, 225 eur

miješana tehnika kolaž, akril i ulje na platnu, 2024. godina,
50x70 cm, masa 400 g.

*Djed je prije moždanog bio okosnica
obitelji. Ili smo ga barem takvog
smatrali.*

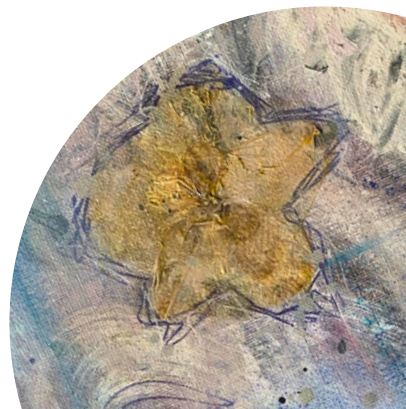
*On je prvi koji me naučio što znači
bezuvjetno prihvaćanje.*

*Volio me takvu kakva jesam i
osjećala sam se posebno uz njega.*

Videno, shvaćeno.

*Ali on je tako gledao sve nas, ne
samo mene.*

*To je divno, ali uključuje i tamnu
stranu: zataškavanje ponašanja
drugih članova, plaćanje tuđih
dugova i preuzimanje tuđih
odgovornosti.*

Moja mama je također primjer osobe koja silno želi pomoći drugima, preuzima tuđe odgovornosti, trudi se, radi, želi dobro i trudi se biti zahvalna za ono što imaš (njena omiljena poštapalica je "život je ono što imaš, a ne ono što želiš").

Ovdje je prikazana kao čista duša, umorna od svega, obuhvaćena crnilom transgeneracijskih obrazaca i odgovornosti koje ju sve više guše i truju joj dušu.

U nadi da ću joj pomoći i olakšati težinu tog života i sama sam preuzela slične obrasce. Bitno je da pomogneš drugima, da se jako trudiš, budeš hrabra, zavrijediš poštovanje i ljubav, da si jaka.

Zamjieranje, 225 eur

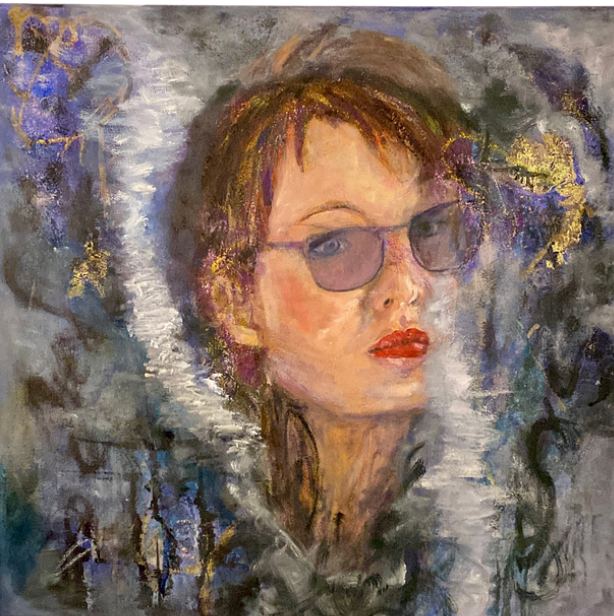
ugljen, pastele i ulje na platnu, 2024.
godina, 50x70 cm, masa 400 g.

Naravno da ovo sve i je bitno.

No problem je kada se jedan dan probudiš i shvatiš da si dala od sebe sve što si mogla, a kraju je samo sve više potraživanja, a ta jačina koju imaš počne slabiti.

*I onda krene zamjieranje i
"A GDJE SAM TU JA".*

Obje smo se to pitale.

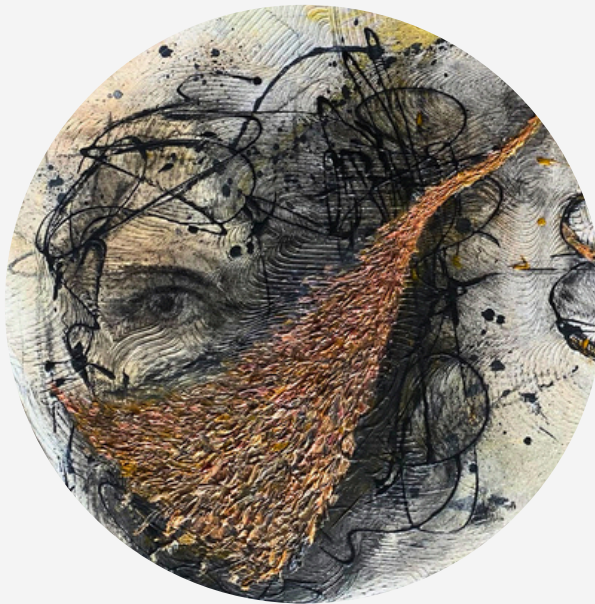
Zamjieranje 2, 160 eur

ugljen, pastele i ulje na platnu, 2024.
godina, 50x50 cm, masa 300 g.

Transgeneracijska trauma ima posebne nijanse crne kod nas na Balkanu.

Svijet se užasno brzo mijenja, a mi slijedimo obrasce koje su nam prenjele naše prababe praktički uz prvu kašicu; žena održava kuću, odgaja djecu, na raspolaganju je za muža, za roditelje, za prijatelje i stoji na raspolaganju za potrebe drugih. Uče te da je bolje štititi, trpiti uvrede, batine i biti zahvalna što imaš gdje biti te da je netko prihvaća – ali samo dok funkcioniraš po njihovim mjerilima. No u doba naših prababa žene nisu mogle ni imati kreditnu karticu bez supruga, a kamoli samostalno raditi pa bi ovakvo odbacivanje za njih značilo osudu na kurvanje/prosjačenje ili nešto u tom tonu.

A dok mi shvatimo da ti stari obrasci više ne vrijede za nas, probudimo se u "tuđem" životu kojeg smo si same izgradile. Barem je tako bilo kod mene.

Moja obitelj je ovo prenosila ne toliko riječima koliko ponašanjem. I svi smo se jako voljeli i jako htjeli pomoći jedni drugima, ali jake su bile i posljedice ...

Obiteljsko stablo, 225 eur

miješana tehnika akril i ulje na platnu, 50x70 cm, masa 400 g.

A mi danas uz sve ovo u pravilu još i radimo na visokozahtjevnoj poziciji, pucamo se botoksom, izglednujemo i znojimo po teretanama u nadi da ćemo biti dovoljno dobre jer se i dalje bojimo reći NE, da ne bi nas odbacili.

Lakše je u startu odbaciti sebe i prihvatiti njihove norme, tad si sigurna, pa makar te lov na tuđe standarde košta vlastitog zdravlja, kako fizičkog, tako i psihičkog.

*I ne samo to.
Kada godinama živiš prema
tuđim očekivanjima više ne
znaš koje su tvoje želje,
misli, stavovi, ciljevi.*

*A krenulo je gotovo
neprimjetno...
...kad si tako dobra bilo bi
šteta da to ne
iskoristiš/probaš/odradiš...
...Vida je pouzdana, ona će to
odraditi...
...ovo će ti biti super za
životopis, tu ti je sigurnost,
stalan posao...*

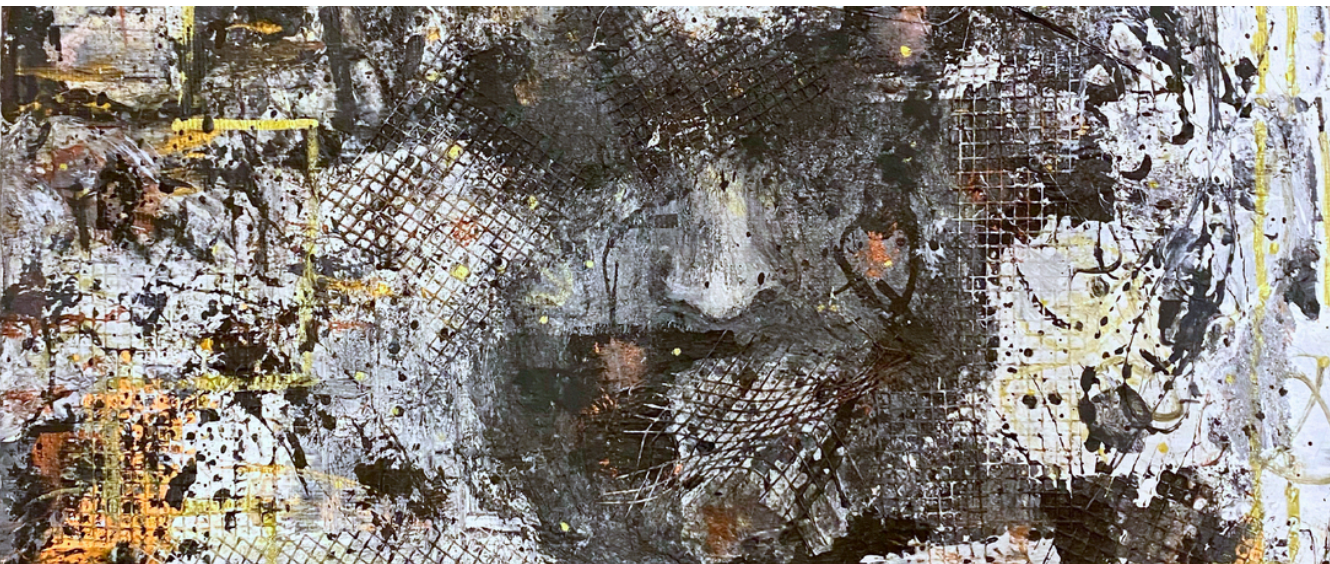
Virkanje, 75 eur

miješana tehnika, kolaž, akril, ulje na
platnu, 30x40 cm

*Potrebe drugih su bile prije mojih i imala sam osjećaj da ih
nikad nisam mogla zadovoljiti, da nikad nije bilo dovoljno
dobro. Svoju vrijednost sam znala definirati jedino kroz oči
drugih ljudi, kroz vanjsku validaciju.*

I tad sam naravno imala ciljeve, samo što su oni često bili "kontaminirani" tuđim željama - kao što je bio slučaj s mojim doktoratom.

To što sam dr.sc.molekularnih bioznanosti iz polja kemije i biologije mi je donjelo više stresa, tuge, razočaranja i patnje nego što je "vrijedilo" imati tu titulu.

Tu je bilo moje unutarnje dijete aktivno:

Hoćete li me sada konačno cijeniti kada imam ovaj papir?

A ovaj?

Ili ovaj?

Kad ću vam konačno dokazati svoju vrijednost?

Kad ćete me pustiti da živim na miru?

*Za sve ovo ne mogu kriviti nikoga, pa čak ni sebe, iako taj dio je najteži.
Jer sam sama sebi ovo radila; ja sam povjerovala u njihove riječi, ja sam smatrala da
su to najbolje upute. Ne mama, ne deda, ne tata... prema njima na kraju osjećam samo
ljubav. Znam da im nije bilo lako, da su me voljeli onako kako su mogli i željeli najbolje
za mene. U konačnici, i njima je ovo prvi put da žive - kao i meni - i svi griješimo.*

*Nisu drugi krivi što sam podlegla manipulaciji, sama sam radila te odabire
- i ovo je odlična vijest -
jer to znači da je snaga za promijenu u meni.*

Ljubav, 450 eur

miješana tehnika, akril, ulje na platnu,
2022. godina, 70x100 cm, masa 900 g.

No ta snaga se rasplinula na suočavanje s nizom smrti oko mene, ostavljajući mi osjećaj da jedva imam snage za osnovno preživljavanje, a "osobni razvoj" mi je tada djelovao kao izmišljena privilegija za razmažene curice sa previše para...

U zadnjih desetak godina gledala sam kako oko mene svi redom umiru: djed, meni na rukama, baka, dementna i raspadnuta od dekubitusnih rana u staračkom domu, svekar iznemogao od raka kod nas u kući, u bolovima. Ove godine mi je umrla i druga baka od demencije, s gangrenom, zazivajući mamu koja je umrla prije 81 godinu.

*Svi su me redom molili da ih ubijem i
skratim im muke.*

Zamišljala sam da postoji taj neki lik koji se naslađuje s nemoći ljudi i bira da ih "ne uzme", već ih pušta da se pate.

Ta njihova bol je djelomično "ubijala i mene" s velikom potrebom da im olakšam, da ih spasim.

*Nisam mogla ništa drugo nego plakati s
njima.*

U tom periodu i prijatelji mojih godina umiru, neki na vrlo bizarne načine.

Jedan udavljen u odvodnoj cijevi elektrane, pokušavajući izbjeći požar, drugog je kamion pogazio na tehničkom pregledu, a treći je umro od purpore koja je inače usputna kožna bolest. Bile su tu i manje neobične smrti. Jedan frend iz osnovne je umro od raka, drugi od covida, a njih troje u tri različite prometne nesreće, a i ja sam zamalo bila u jednoj od njih.

Kolega iz mog laba (godišta mojih roditelja) imao je infarkt na poslu, 15 minuta nakon što sam pričala s njim. Njegov najbolji frend iz istog laba je umro sporije, od raka, znajući svoju sudbinu.

Oboje nisu dočekali penziju. Kao ni naš šef, moj mentor na doktoratu. Ili kolegica koja je taman predala papire za penziju, da bi je infarkt pokosio na porti Instituta.

A tu su i dvije kolegice koje su taman ušle u penziju, da bi im djeca umrla.

*I opet tu dolazi moja vječna krivnja;
vidiš da ti nije toliko loše, da ima i
gorih života, dobro ti je. Samo budi
zahvalna za to što si tu, živa i zdrava.*

*Ponekad sam i bila, i stvarno sam
uživala u prilici za nastavak tog
mog kaotičnog života.
Većinom sam samo bila ogorčena.*

Poigravanje životom, 160 eur

ulje na platnu, 2024. godina , 50 cm promjer platna, masa
650 g.

Lakoća, 160 eur

miješana tehnika, ugljen, kolaž, akril na platnu, 50x50 cm, masa 300 g.

*I nije mi bilo jasno zašto sve one
"zaželi, budi zahvalna i ostvarit će se"
savjete ne mogu primijeniti.*

*Kako moja želja da budem otvorena i
vedra ne izlazi na vidjelo iz čistog
svjesnog pokušavanja, afirmiranja i
manifestiranja, a to kao radi za
raznorazne influencerice.*

Strašna zvijer ili...? 160 eur

ulje na platnu, 2023. godina, 50x50 cm,
masa 400 g.

Tek sam kroz primjer Tomislava Kuljiša (@Ivan Kosogor podcast) shvatila da ne ide jer time samo "plivam u plićaku". On uspoređuje **nesvjesno** s tankerom koji ima sve sustave navigacije, GPS, ukucane rute, stručnu posadu, velike motore, hrpu tereta i nalazi se usred oceana.

I tu baka dovede četverogodišnjeg dječaka kojemu kapetan da malo da drži kormilo.

Taj dječak će otići mami i reći vidi mama VOZIO SAM BROD!

Naše **svjesno** je taj dječak, koji kaže "tu-tuu!" i misli da upravlja tim velikim tankerom.

A tanker je **nesvjesni dio**, upravljan puno starijim i jačim mehanizmima, nastalim prije razvoja naše svijesti.

Labirint, 160 eur

miješana tehnika, akril, kolaž i ulje na platnu, 2023. godina,
50x50 cm, masa 500 g

I ti naši nesvjesni, izranjavani tankeri ne mogu čuti manifestacije, već navigiraju prema tijelu. I viču bullshit na tvoje afirmacije. I zahtijevaju pažnju.

A ja bi tad svoj našopala nečim slatkim i upalila Netflix "samo da imam malo mira".
Mira od koga? Mira od jedinih poruka koje trebam čuti.
Mira od mog unutarnjeg krika.

Sve dok sam imala snage, borila sam se protiv tog tankera. No kad je snage ponestalo, nisam imala druge opcije već zaroniti dublje.

Krenulo je suočavanjem sa tugom, sa strahovima, kako na psihoterapiji tako i kroz slikanje. Strah od javnog istupanja, strah od nepoznatog, strah od uspjeha, od vidivosti...

Čudna šuma Instagrama, 160 eur

akril i ulje na platnu, 2023. godina, 50x50 cm, masa 300 g.

Kao što se vidi i na slikama, to su sve upravo ti dječji strahovi. Oni djeluju najveće i s njima najviše pričam.

Moj Stipe često pokušava ploviti svojom ustaljenom rutom, često mu i uspije.

Ali povremeno i ja preuzmem kormilo.

Strah zvan Stipe, 225 eur

miješana tehnika, akril, ulje na platnu, 2023. godina, 50x70 cm, masa 550 g

I tu nema kraja. Kad je terapija gotova, pravi rad tek počinje.

Potrebna je snaga, energija i istrajnost da od sve te buke i uputa dostupnih oko mene svakodnevno se sjetim odvojiti vrijeme i preispitati one s kojima se slažem iz vlastitog integriteta, a s kojima samo zato jer su drugi rekli da je to super.

*U svijetu u kojem svi traže
autentičnost, a slijede
iste trendove
mene više zanima integritet.*

*U svijetu u kojem treba
poštovati obitelji prije svega,
ja prvo poštujem moje principe*

*–
koje sam debelo prije toga
preispitala jer su značili
odbacivanje.*

Šumovi, 400 eur

*miješana tehnika, ugljen, akril i ulje na papiru, 2024. godina,
70x100 cm, masa 200 g.*

U svijetu u kojem živim stvari vrlo često ne funkcioniraju po mom.

*Ali to ne znači da ja ne mogu odabrati nova uvjerenja u skladu s mojim vrijednostima,
odabrati hranu koju ću jesti za svoju dobrobit, odjeću koju ću nositi s naglaskom na
udobnost, a ne novi trend, hobije koje ću voljeti jer u njima vrijeme prestaje postojati i
ukratko, dat si slobodu da odabereš pravila po kojima želim živjeti u tom svijetu po
mom – i sad mislim da je to moguće bez da pređem prag narcisoidnosti te da i dalje
budem funkcionalan član zajednice.*

Čak i više nego što sam prije bila. I to upravo kroz ovakve izložbe/predavanja.

A od 2024. i kroz edukaciju za psihoterapeuta – u Kuljiševoj školi.

Kroz psihoterapiju učim kontrolirati svoje driveve i ingorirati tuđa pravila koja su mi prije izazivala grč u želucu, ali sam ih odradila, jer je to "trebalo", vraćam tu moć u svoje ruke.

Kao što meni omiljena Jovana Miljanović kaže uvijek imaš neki izbor, samo ti se možda on neće sviđati, ali tu je i on postoji.

Ti kontroliraš svoj život, možeš raditi teške odabire, dovoljno si jaka da izgradiš vlastiti kapacitet da kažeš: ne, hvala, to nije za mene, ja želim nešto drugo.

Danas ne moram biti savršena. Ne želim žuriti. Smijem biti slaba. Smijem odmarati. I smatram da je udovoljavanje drugima u biti laganje jer za njih radiš nešto izvan tvog integriteta.

Što te vozi, 400 eur

miješana tehnika, ugljen, akril, pastela, kolaž i ulje na platnu, 2024. godina, 70x100 cm, 300 g.

A svi oni djelovi koje potiskuješ, ignoriraš i želiš izbrisati će ti jednoga dana služiti da se povežeš s ljudima s kojima ti je gušt boraviti, zadovoljstvo raditi i čast voljeti.

Ne uspijem ovo svaki dan, ali svaki dan pokušavam uspjeti.

Ovo su također Jovanine lekcije, naučene kroz njen program Biznis baza, upute koje istinitim osjećam kroz vlastitu kožu.

*Jer sad znam da je moguće, ponekad čak i lako
promijeniti uvjerenje.*

*Primjerice, bila sam uvjerenjena da mogu samo slikati
apstraktne slike, da će mi trebati godine da naučim
slikati ljude.*

Mjesec izlazi iz sunca, 75 eur

ulje na platnu, 2023. godina, 30x40 cm, masa 200 g.

*Onda sam u roku od mjesec dana nakon upisa
edukacije naslikala svoj prvi portret:*

MaDonna

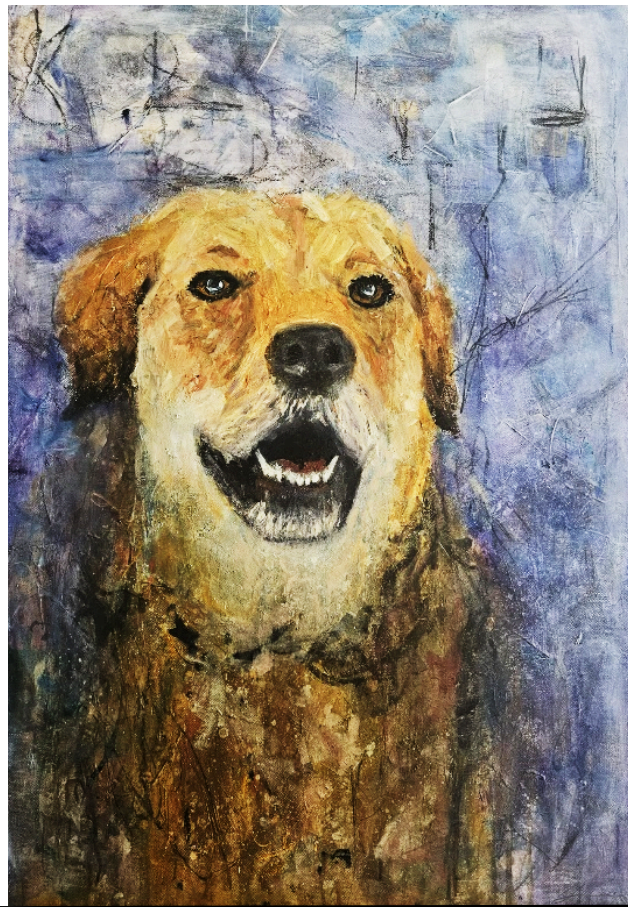
ulje na platnu, 2023. godina, 50
cm promjer platna, masa 650 g.

*To mi je pomoglo da preispitam i
ostala uvjerenja.*

Primjerice

*- nisam dovoljno dobra -
gdje je ljestvica dovoljnosti,
prema čemu definiram njene
kriterije?*

*I zato sam namjerno ostavila sve
ove portrete sa sitnim
nedostacima, kao podsjetnik da
su i takvi dovoljno dobri, za mene.
Jer su podsjetnici na period kad
sam učila - ne samo slikati, već i
prihvatiti sebe i svoje
nesavršenosti.*

Naučila sam da ne moram biti savršena da bi bila prihvaćena, da bi bila voljena (moj tronogi pas me ovo prvi naučio), a na to se nastavlja... ne moram biti savršena da bi drugima dala vrijednost.

Ako mi se nešto ne radi, podsjetim se da ne moram to napraviti, već da biram to napraviti - samo je bitno da osvijestim zašto to radim.

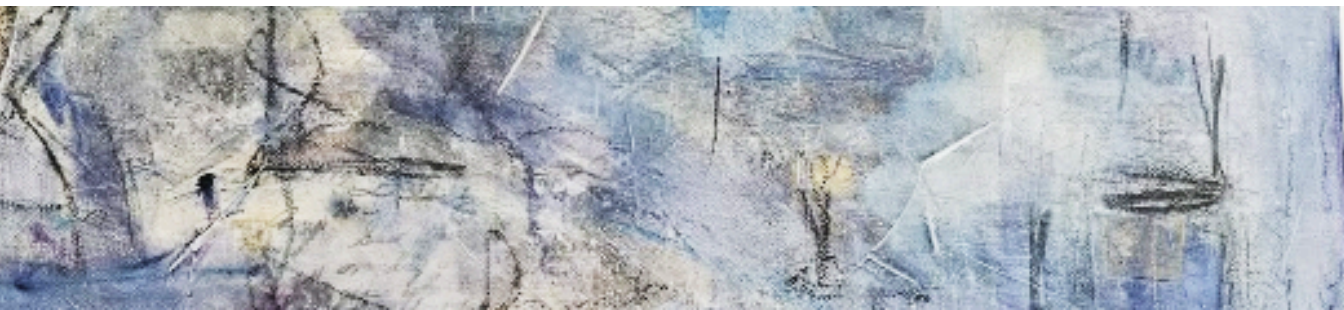
Zbog sebe? Zbog drugih? Koje su posljedice mojih odluka i koja je moja motivacija da to radim?

Prihvaćanje, 225 eur

miješana tehnika, kolaž, akril, ulje na platnu, 2024. godina,
50x70 cm, masa 800 g.

Naučila sam odabrati vjerovanje da će unatoč svemu biti u redu, a ako ne bude, da ću i to moći preživjeti. Nakon svega navedenog i uz dozu popadanih cigli s tavana po dvorištu našeg novog stana nakon zagrebaškog potresa, dodatak pandemije i auta koji se ugašen zapalio sam od sebe kapitulirala sam i prihvatila da je sigurnost iluzija, da je kontrola iluzija -

Da uglavnom uopće nemam kontrolu nad životom. Ali imam kontrolu nad sobom.

Antifriz, 450 eur

miješana tehnika, ugljen, akril, pastela, kolaž i ulje na platnu, 2024. godina, 70x100 cm, 300 g.

Stvari koje su mi djelovale nemoguće postale su prirodne.

Od osobe koja ni u čemu nije dovoljno dobra počinjem prepoznavati da to baš i nije vječno tako, ne vrijedi za apsolutno sve.

Ova slika za mene predstavlja odgovor na pitanje pobogu do kad ću tražiti mane u sebi, umjesto da vidim vrline, da budem zadovoljna time što jesam i tko sam. Odgovor je bio - kad se opustiš dovoljno da se odmrzneš- i zato se zove antifriz.

Da, nije idealno, ali dajem vrijednost samim time što se pojavim i dam ono što danas mogu.

Danas možda ne ide više od toga, ali vjerujem da ću sutra moći, pod uvjetom da danas ne odustanem. Pa napravim onoliko koliko danas mogu.

Ovu priču sam odabrala podijeliti s tobom u nadi da će ti dati dodatnu vjeru u sebe da znaš izabrati ispravan put, da kontinuitetom jačaš svoj kapacitet za suočavanje s neugodom, a da te ona pak vodi do točnih odgovora – odgovora na pitanje zašto mi se to stalno dešava, zašto to ponavljam.

I na žalost, samo redovno pojavljivanje na terapiji ne znači da ćeš time i napredovati – na tebi je da odradiš posao u svakodnevicu, da se suočiš s time da trebaš nešto promijeniti, da naučiš slušati sebe, unatoč tuđem mišljenju.

Instinkt, 450 eur

miješana tehnika, akril, ugljen i ulje na platnu, 70x100 cm

I znaj da nitko od nas nije "izlječen" ili dostigao savršenstvo. Ja svakako nisam. Ali to te ne treba spriječiti da iskoristiš sve prednosti koje već sad imaš, da te one vuku dalje. Da rasteš, umjesto da dragocjeno vrijeme koje nam svima prebrzo klizi trošiš na zamke potrošačkog društva, bilo to kineska plastika, najnovije trash serije ili lokalni tračevi.

*I kada počneš vjetovati da
postoje dobri ljudi.*

*Kad razviješ povjerenje u sebe,
ali i u njih.*

*Kad naučiš da ne trebaš imati
visoke bedeme granica oko sebe
za sve.*

*Kada si dopustiš da negdje
pripadaš.*

*Kada osjetiš da nekoga voliš
samo zato što je takav kakav
je, bez potrebe za
uljepšavanjem.*

*Ali i kad pronadeš nekoga da ti
drži prostor u kojem se možeš
sigurno raspasti.*

Pripadanje, 225 eur

50x70 cm, 2024. godina, miješana tehnika, ugljen, akril i ulje
na platnu, masa 400 g

*Zahvalna sam mojoj psihoterapeutkinji Heleni Bakić što je taj prostor držala za mene.
Što je vjerovala da sam OK i kada sam ja u to sumnjala. Što mi je bacila bubu u uho da ja
mogu. Mogu biti umjetnica, Mogu biti terapeut, mogu izgraditi biznis unatoč tome što sam
u četrdesetima. Iskreno joj hvala što što vidi vrijednost moje priče i mog rada dovoljno da
organizira razne prostore da o ovome javno govorim, te posebno joj hvala što mi pokazuje
koliko život može biti lijep i jednostavan za živjeti kroz njen osobni primjer.*

*Ponosna sam i na sebe što sam
pronašla način na koji kroz svoje
iskustvo mogu ljudima pokazati
da je moguće preživjeti i bolesti, i
odbacivanja i smrti i potrese i
život u nedovoljnosti te da je
moguće izmjeniti i sve ono u što si
već sebe uvjerala da je nemoguće.*

*Zato sam tu. Zato slikam. Zato
pričam.*

*Želim da ti prenesem sve prečice
koje sam putem pokupila.*

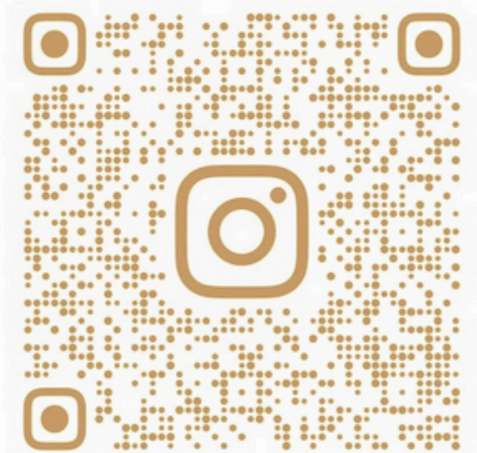
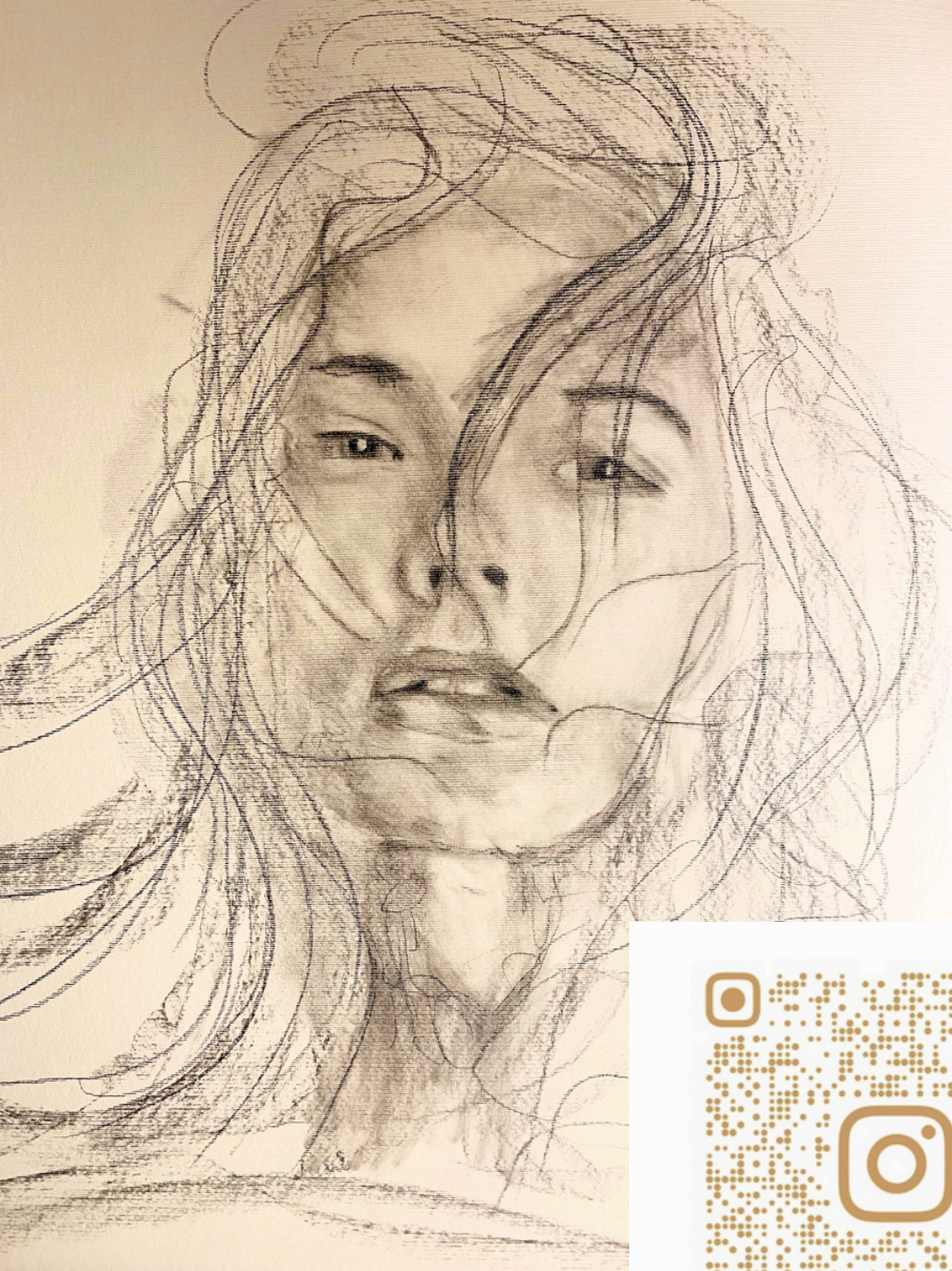
*Pozivam te da mi se javiš da zajedno naslikamo sliku koja će prikazati svijet po tvom.
Ona će ti služiti kao podsjetnik da je moguće vratiti vjeru u sebe i da s ponosom kažeš:*

I ja gradim svijet po mom!

*Nudim ti paket od 5 videopoziva kroz koje definiramo što je za tebe svijet po
mom - cijena paketa je 300 eura. Kroz videopozive dogovaramo kako će tvoja
slika izgledati i zajedno je slikamo.*

Cijene slika su vidljive u ovom katalogu i ovise o veličini.*

Slike možeš naručiti i samo kao poklon, bez paketa, no tad je cijena slike uvećana za 20%.

KONTAKTI:

www.vidastrasser.com

vida@vidastrasser.com

mob: 00385915517761

@SVIJET_PO_MOM